

Ministeren at afholde Beløbet. Der er en væsentlig Forskel i saa Henseende mellem, hvad der søges paa Tillægsbevillingen som ny Bevilling, og hvad der søges som allerede afholdt. Men jeg kan ikke se andet, end at det falder fuldstændig inden for den Ramme af ministerielle Udgifter, som man maa have haft for Øje, naar man stiller Beløbet til Ministeriets Raadighed. Det samme gælder ogsaa det andet Beløb, som er fremdraget, og som det har undret mig noget, at Statsrevisionen har gjort saa meget Væsen af, maa jeg sige, nemlig at Finansministeriet paa denne Konto har brugt 300 Kr. til at omordne sit Bibliotek. Der er jo ingen Tvivl om, at man af de ministerielle Udgifter kan afholde de nødvendige Udgifter til at anskaffe Bøger, som det er nødvendigt for Administrationen at have som et Haandbibliotek, og det er der heldigvis aldrig blevet rørt ved, men naar man paa denne Maade er berettiget til at anvende Kontoen til efterhaanden at samle sig et Haandbibliotek, og dette Bibliotek vokser i Tidernes Løb, kommer den Tid, da det er nødvendigt for at kunne benytte Biblioteket at faa en Omordning af det. At man ikke skulde kunne anvende Kontoen til denne Omordning, uden at søge Bevilling, forstaar jeg oprigtigt talt ikke. Disse to Eksempler, Statsrevisionen her har fremdraget, forekommer mig i den Grad klare, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at de falde ind under Rammen af ministerielle Udgifter, og at Finansministeren saaledes har været fuldstændig i sin Ret til at afholde Beløbene. Saa stod endelig tilbage Spørgsmaalet om Eftergivelse af Gælden fra Aktieselskabet „Kolby Kaas Havn“. Der sagde den ærede Ordfører, at dette Spørgsmaal ikke havde nogen Realitet, og i Henhold dertil skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen.

Udenrigsministeren ad interim

(Bavn): Jeg har blot nogle faa Bemærkninger at gøre i Anledning af det, der er fremsat om Udenrigsministeriets Budget. — Der er først med Hensyn til Understøttelserne klaget over, at der ikke siden 1879—80 er omsendt en Oversigt, en Specifikation over Anvendelsen af denne Understøttelseskasse. Der er jo stadig hvert Aar meddelt, hvori Understøttelsen bestaar, saa det er et temmelig let Arbejde, det er blot en Samling af disse Opgivelser. Den er ikke kommen endnu, men den skal komme ved første Lejlighed. I hvert Fald er der vel ingen Interesse for at faa den

før ved næste Statsregnskab. — Dernæst er der ved § 17, C. blevet anket over, at Regnskabsoversigten for Konsulatudgifterne ikke er tilstrækkelig tydelig, og den ønskes ændret. Dette Ønske er jo fremsat flere Gange, og det vil nu blive opfyldt. Alleerede for 1896—97 er Regnskabsmaaden bleven ændret, saa at den formentlig er bleven tydeligere end tidligere, og for indværende Aar 1897—98 har man søgt at gøre det endnu tydeligere. Det er alt, hvad jeg har at bemærke. — For Marineministeriets Vedkommende er der ikke gjort nogen Bemærkning.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det er kun en enkelt Bemærkning, som fremkom fra den ærede Ordfører, der giver mig Anledning til at komme med en nærmere Forklaring med Hensyn til den Udtalelse, som findes i Udvalgets Betænkning under III. b. angaaende Forslagets § 6 l. a. Indtægtspost 4, der angaar Overskud ved Arbejder, som ikke vedkomme Statsbanedriften. Jeg tror, at den ærede Ordførers Udtalelser her noget beroede paa en Misforstaaelse, idet han gik ud fra, at Udførelsen af saadanne Arbejder for fremmede vilde komme i Kollision og mulig var kommen i ret følelig Kollision med Udførelsen af Statsbanedriftens egne Arbejder. Den ærede Ordfører rettede særlig det Spørgsmaal til mig, hvorvidt disse Ekstraarbejder havde sinket f. Eks. Anlægget af Kystbanen paa en Tid, da man særlig ønskede at faa dette Arbejde fremmet. Jeg skal herom kun gøre den Bemærkning, at de Arbejder, hvortil der her sigtes, ganske særlig ere saadanne Reparationsarbejder for Privatbaner og andre Institutioner, til hvis Raadighed der ikke ikke staaar Værksteder, hvori saadanne Arbejder kunne udføres. Det er saadanne Reparationsarbejder, som ikke skulle kunne komme i Kollision med Statsbanedriftens egne Arbejder, og som allermindst kunne komme i Kollision med Udførelsen af Foranstaltninger og Arbejder, som ikke ligge under selve Statsbanedriften, men foreløbig sortere under Statsbaneanlæg. Jeg tror derfor at kunne forsikre, at Udførelsen af dette Arbejde for fremmede ikke paa noget Punkt kommer i Kollision med Statsbanedriftens egne Arbejder. Det foranlediger muligvis under Tiden Overarbejde for vedkomende Funktionærer, for hvilket de da altsaa skulle have Ekstrahonorar, saaledes som det fremgaar af Statsregnskabet. Det er disse Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre, men da den ærede Ordfører i